

[Birte Weiss]

Det er den gruppe, som vi i første omgang mener det skal dreje sig om, men vi erkender, at der også for dem, der allerede er kommet til landet, kan være behov for undervisning; men det vil vi tage op, efterhånden som der bliver økonomi til det. Så det er de nytillførte, det drejer sig om.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige tak til fru Birte Weiss for den fortolkning af formålet med beslutningsforslaget, for det er rigtigt, at umiddelbart kan formen godt give anledning til undren. Men jeg er glad for at få konstateret, at det er mere vigtigt med indholdet, altså at man søger nogle brede løsninger på de problemer, som vi rent faktisk har i forbindelse med indvandrere i Danmark.

Jeg er lidt ked af, at fru Birte Weiss selv er med til at sammenligne problemer for flygtninge med problemer for indvandrere. Det ødelægger på mange måder vores debat om indvandrere, at den blandes sammen med vores generelle flygtningedebat – at problemer omkring indvandrere gøres til problemer omkring flygtninge. Vi bør alle bidrage til at holde de to ting adskilt, også når vi taler om det at undervise. Der er jo forskel på, om man flygter i huj og hast, flygter af nød og tvang til et andet land eller efter moden overvejelse vælger at flytte til et andet land efter at have overvejet livsmuligheder, og hvad det egentlig indebærer. Så det er to helt fundamentalt forskellige situationer, man står i, dels som flygtning i Danmark, dels som indvandrer, hvor man selv har haft muligheden for at vurdere og beslutte.

Når afvisningen er markant, hvad angår boligproblematikken, skyldes det jo, at det er en debat, der har været ført længe. Det skyldes, at vi kender udlejernes synspunkter om, at det er en krænkelse af deres opfattelse af begrebet privat ejendom, at der har været forslag i Folketinget om en tvangsmæssig udlejning af private ejendomme til flygtninge, som var bundet op med politimæssige foranstaltninger, krav om, at folk, der allerede var indflyttet i en privat udlejningsejendom efter aftale med udlejeren, skulle kunne sættes ud med fogdens hjælp.

Det er jo det, vi skal forstå at vi kommer til at stå over for, hvis der kommer eksempler på, at det er politimyndigheden, der skal sætte folk ind i en lejlighed, som er lejet ud af udlejeren

efter dennes begreber om, at det er udlejeren egen ejendom, hvad det rent faktisk også er. Vi gavner jo ikke spørgsmålet om integration ved at få konfrontation omkring bosætningen også af indvandrere.

Vi må heller ikke se bort fra, at mange indvandrere rent faktisk bor i private udlejningsejendomme, og at udlejernes organisation, Danske Grundejerforeninger for Udlejningsejendomme, aktivt deltager i møder og arrangementer for at fremme integrationsprocessen. Dette at udleje også private ejendomme til tredjelands statsborgere er altså en proces, der er i gang.

Vi må ikke skjule for os selv, at der er en historisk forklaring på, hvorfor det især er i almennyttige ejendomme, der også bor indvandrere. Det var jo dér, der på et tidspunkt var mange tomme lejligheder. Det var dér, der var lejligheder, der ikke kunne udlejes til andre. Det var dér, man direkte annoncerede også i Indvandrerbladet: »Kom til os, for vi kan tilbyde tomme boliger«. Ja, man var glad for det, fordi det var et tyngende problem for andre, der boede i de samme udlejningsejendomme, at så mange lejligheder stod tomme og man ikke vidste, hvordan man egentlig skulle dække den samlede huslejebetaling. Vi har altså nogle historiske forklaringer på, hvordan det kan være, at man i visse dele af landet har fået relativt mange indvandrere i forhold til andre.

Vi kommer også, som det er nævnt, til at diskutere begrebet modersmålsundervisning, fordi der også her er forskel på flygtninge og indvandrere. Når det gælder flygtninge, der kommer til Danmark måske med et ønske om engang at komme hjem igen, er det indlysende, at vi har et ansvar for, at de unge også lærer det modersmål og fastholder den kultur, som de selv ønsker at komme hjem til. Men når det gælder indvandrere, der har ønsket at blive i Danmark, må vi spørge os selv, om det er rigtigt, at vi bruger ressourcerne på, at kommunerne har pligt til at undervise i det sprog, som man er flyttet fra, eller i den kultur, man er flyttet fra; det kendes ikke på så mange andre områder og i så mange andre lande.

Problemerne på folkeskoleområdet er vi også nødt til at forholde os til. Der er fundamentale problemer i, at en klasse har et meget stort antal elever, der ikke naturligt er dansksprogede.